

Není-li však ve smyslu těchto ustanovení na přiznání státního občanství čl. právního nároku, pak nebylo odepřením státního občanství čl. st-li do jeho subjektivních práv vůbec vsaženo a není pak ani vadou řízení, když úřad st-li nesdělil, jakými motivy se řídil, když o žádosti jeho rozhodoval.

Jest tedy stížnost neodůvodněna a slušelo ji proto zamítnouti.

Č. 3118.

Pokračovanie pred nss-em: Zákonom z 2. novembra 1918 č. 3 Sb. bol. zák. čl. XXVI: 1896 zrušený len potiaľ, pokiaľ stojí v odporu so zák. č. 3/1918.

Polovné právo: Rozhodnutie župana o prenájmu polovného práva dľa § 75 zák. čl. XXVI: 1896 je konečné.

(Nález zo dňa 15. januára 1924 č. 445.)

V e c: Štefan A. z F. proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska stran polovného práva obce.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.

D ô v o d y: Usnesením obecného výboru obce F. zo dňa 29. decembra 1920 byly vzaté na vedomie a schválené smluvy ohľadom prenájmu polovného práva obce F., uzavreté s jednej strany medzi obcou a s druhej strany medzi Antonínom B., ako zástupcom veľkostatkára Ludvíka K. a Štefanom A. z F.

Proti tomuto schvalovacému usneseniu obecného výboru podal Karel L. z F. odvolanie. Na základe tohoto odvolania a prevedenej revízie dľa §u 3 zák. čl. XX/1883 učinil župan župy nitranskej . . . . rozhodnutie, ktorým horeuvedené usnesenie obecného výboru zrušil a nariadil, aby obecné polovné právo obce F. bolo znova dané do prenájmu. Rozhodnutie toto neobsahovalo žiadného poučenia o opravných prostriedkoch.

Proti nemu podali Antonín B. ako zástupca Ludvíka K. a Štefan A. odvolanie k min. pre Slov., ktorý rozhodnutím z 4. januára 1923 odvolanie toto odmietnul, pretože dľa § 75 zák. čl. XXVI: 1896 je proti rozhodnutiu župana prípustná iba sťažnosť k nss-u.

Sťažnosť napadá rozhodnutie ako nezákonné, uplatňujúc, že zák. čl. XXVI: 1896 bol zrušený zákonom č. 3/1918 a že platí na Slovensku i ďalej § 2 lit. a) zák. čl. XX: 1901, dľa ktorého i proti súhlasným rozhodnutím dvoch stolic prípustný je oprávny prostriedok cestou instančnou.

U sťažnosti tejto uvážil nss toto:

Výtka nezákonnosti, ktorú spatruje sťažnosť v tom, že minister odmietnul rozhodovať o odvolaníu proti súhlasným rozhodnutím obecného zastupiteľstva a županského úradu vo veci prenájmu polovného práva — opiera sa v prvej rade o úvažu sťažovcu, že zákonom zo dňa 2. novembra 1918 č. 3 Sb. bol zákonný článok XXVI: 1896 o maďarskom správnom súde a menovite jeho § 75 zrušen.

Náhľad tento nss nesdieli.

Jest sice pravdou, že zákonom č. 3/1918 bol sriadený miesto bývalého uhorského správneho súdu pre celú oblasť republiky čsl. nss v Prahe, ale náhľad sťažnosti, že následkom zrušenia uhorského správneho súdu pre oblasť čsl. republiky byly zrušené v e š k e r é predpisy zák. čl. XXVI: 1896 nie je správny. Vyplývá to menovite zo zák. zo dňa 28. októbra 1918 č. 11 Sb., ktorý v čl. 2 stanoví, že veškeré dosavadné zemské a ríšské zákony a nariadenia zôstávajú v platnosti. Keďže ale zák. č. 3/1918 nevyslovil zrušenie zák. čl. XXVI: 1896 in toto a nahradil iba uhorský správny súd nss-em, je samozrejmé, že zák. čl. XXVI: 1896, len potiaľ pozbyl platnosti, pokiaľ stojí v odporu s cit. zák. č. 3/1918.

Ponevác tedy ani zo zákona tohoto, ani zo zákonov a nariadení nim prevzatých nevyplývá, že by predpisy XI. hlavy cit. zák. čl. XXVI ohľadne polovného práva byly derogované, a dľa Šu 75 cit. zák. rozhodnutie podžupana — na teraz župana — bolo rozhodnutím konečným, proti ktorému nebolo už odvolanie prípustné cestou instančnou — právom žal. minister odmietnul rozhodovať o odvolaníu s'la podanom proti rozhodnutiu župana. Pokiaľ sťažnosť poukazuje na platnosť § 2 lit. a) zák. čl. XX: 1901 a snaží sa z neho dovodiť, že proti súhlasným rozhodnutím je prípustné odvolanie ešte k tretej inštancii — a že tedy minister v danom prípade mal rozhodnúť meritorne o podanom odvolaní, je námítka táto v zjavnom odporu so zákonom, nakoľko § 12 cit. zák. čl. XX výslovne stanoví, že predpis Šu 2 neplatí v prípadoch, v ktorých je stanovená príslušnosť uhorského správneho súdu. Ponevác v danom prípade dľa Šu 75 zák. čl. XXVI šlo práve o prípad toto druhu zaiste bolo rozhodnutie župana konečné a iba sťažnosťou u tohoto súdu stihatelné.

I bola preto sťažnosť zamietnutá ako neopodstatnená.

č. 3119.

Státní úředníci: I. * Vrchní disciplinární komise při ministerstvu sociální péče není příslušná rozhodovati jako úřad I. stolice ve smyslu § 102 lit. a) služ. pragm. v disciplinárních záležitostech úředníků zemského úřadu pro péči o válečné poškozence. — II. O organizaci zemských úřadů pro válečné poškozence.

(Nález ze dne 15. ledna 1924 č. 498).

V č c: Matěj B. v Bratislavě (adv. Dr. Karel Papež z Prahy) proti disciplinární komisi při ministerstvu sociální péče o disciplinární nález.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Matěj B., instruktor sociální péče zemských ústavů pro péči o válečné poškozence v Bratislavě, odsouzen byl nál. disc. komise při min. soc. péče po provedeném hlavním líčení dne 27. ledna 1923 k trestu propuštění ze služby dle § 93 lit. a) služ. pragm., protože přes opětovné vyzvání nadřízeného úřadu nenastoupil služební místo v Ko-